

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a JUDr. Ing. Viery Horčicové v právní věci žalobce: **I.V.V.**, zast. JUDr. Evou Fajtlovou, advokátkou, se sídlem Mojžíškově 738/4, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců** (původně Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie), se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 29. 7. 2010 čj. CPR-4696-1/ČJ-2010-9CPR-C249,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu náklad řízení.**

Odůvodnění

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 29. 7. 2010 čj. CPR-4696-1/ČJ-2010-9CPR-C249, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Ostrava ze dne 27. 1. 2010 čj. CPOV-6929/ČJ-2009-61PO-CI. Tímto rozhodnutím správní orgán prvního stupně podle § 46 odst. 1 a § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o pobytu cizinců), zrušil platnost žalobcova povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky a stanovil mu lhůtu k vycestování v délce třiceti dnů od právní moci rozhodnutí.

Žalobce v žalobě uvádí, že mu byl povolen přechodný pobyt na území České republiky na vízum nad 90 dnů za účelem studia s platností od 14. 10. 2005 do 28. 2. 2006. Následně mu bylo uděleno povolení k dlouhodobému pobytu za stejným účelem s platností od 1. 6. 2006 prodloužené do 28. 2. 2010. Současně mu bylo uděleno povolení k dlouhodobému pobytu za účelem výkonný manažer - účast v právnické osobě s platností od 19. 6. 2009 do 18. 6. 2011.

Dne 7. 10. 2009 vydal Okresní soud ve Frýdku-Místku trestní příkaz č.j. 2 T 293/2009 (který nabyl právní moci dne 21. 11. 2009), jímž byl žalobce odsouzen pro trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 odst. 1 trestního zákona a byl mu uložen peněžitý trest ve výši 30.000,- Kč a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu dvou let.

Na základě této skutečnosti správní orgán prvního stupně dne 5. 1. 2010 zahájil správní řízení ve věci zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Žalobce ve vyjádření k zahájenému řízení uvedl, že peněžitý trest v plné výši uhradil a že bude žádat o podmíněné upuštění od zbytku trestu zákazu řízení motorových vozidel s tím, že tuto žádost může podat dne 21. 11. 2010. Žalobce správnímu orgánu sdělil svůj předpoklad, že splní veškeré podmínky, které soud vyžaduje pro upuštění od zbytku trestu a věří proto, že mu řidičský průkaz bude vrácen. Žalobce se domnívá, že to je důvod hodný zvláštního zřetele k tomu, aby bylo rozhodnuto v jeho prospěch. Správní orgán prvního stupně však rozhodnutím ze dne 27. 1. 2010 platnost žalobcova povolení k dlouhodobému pobytu zrušil.

Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí odvolání s odůvodněním, že se nejedná o úmyslný trestný čin, že na území České republiky se zdržuje již od roku 2002, má zde manželku a dvě nezletilé děti, které se narodily již v České republice, má zde majetek a je jednatelem společnosti se sídlem v České republice. Dále namítl, že lhůta k vycestování z území České republiky je nepřiměřená, nachází se zde totiž veškerý jeho majetek včetně podnikání. Toto odvolání však bylo žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 29. 7. 2010 zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrzeno.

Závěrem žalobce uvádí, že „s ohledem na odstranění tvrdosti zákona navrhuje,“ aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že se skutečnostmi uvedenými v žalobě se již vypořádal odvolací správní orgán, a proto odkazuje na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. K námitce, že se nejednalo o úmyslný trestný čin, žalovaný odkázal na sdělení Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 3. 7. 2010, kterým je doloženo, že žalobce byl odsouzen pro úmyslný trestný čin. Správní orgán prvního stupně byl povinen rozhodnout podle ust. § 46 odst. 1 s odkazem na § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, přičemž při aplikaci těchto ustanovení se neuplatní správní uvážení a nepřihlíží se k dopadu do soukromého a rodinného života žalobce. Proto žalovaný navrhl, aby byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta.

Ze správního spisu byly zjištěny následující pro rozhodnutí soudu podstatné skutečnosti:

Žalobce byl trestním příkazem Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 7. 10. 2009 odsouzen pro trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 odst. 1 trestního zákona, kterého se dopustil tím, že dne 24. 9. 2009 kolem 7.00 hodin řídil v podnapilém stavu osobní motorové vozidlo a při kontrole mu bylo zjištěno 1,70 ‰ alkoholu v dechu. Za tento trestný čin mu byl uložen peněžitý trest ve výši 30.000,- Kč a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu dvou roků. Na základě této skutečnosti správní orgán prvního stupně opatřením ze dne 17. 12. 2009 oznámil žalobci zahájení správního řízení ve věci zrušení platnosti k dlouhodobému pobytu. Žalobce podal k zahájenému řízení vyjádření, jehož obsah byl rekapitulován shora. Rozhodnutím ze dne 27. 1. 2010 správní orgán prvního stupně rozhodl o zrušení platnosti žalobcova povolení k dlouhodobému pobytu. V odůvodnění tohoto rozhodnutí správní orgán uvedl, že odsouzení za spáchání úmyslného

trestného činu je důvodem pro zrušení platnosti povolení k pobytu podle § 46 odst. 1 a § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí odvolání, jehož obsah byl již rekapitulován shora. Žalobou napadeným rozhodnutím Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 29. 7. 2010 č.j. CPR-4696-1/ČJ-2010-9CPR-C249 bylo odvolání zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu prvého stupně potvrzeno. V odůvodnění tohoto rozhodnutí je uvedeno, že odvolací orgán si vyžádal stanovisko Okresního soudu ve Frýdku-Místku, který mu v odpovědi ze dne 1. 7. 2010 uvedl, že žalobce byl odsouzen pro úmyslný trestný čin. K dalším námitkám uvedeným v odvolání odvolací orgán uvedl, že žalobcem uváděné skutečnosti jsou bezpředmětné, neboť rozhodnutí soudu vydané v trestním řízení je pro orgány státní správy, ale i pro účastníky řízení, závazné. V tomto případě je policie povinna rozhodnout o zrušení platnosti povolení k pobytu a neuplatňuje se zde správní uvážení ani se nepřihlíží k dopadům do soukromého rodinného života cizince.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán. orgánu. O věci přitom rozhodl bez jednání, neboť s tím oba účastníci řízení souhlasili, resp. nevyslovili ve stanovené lhůtě nesouhlas.

Úvodem musí soud zdůraznit, že při svém rozhodování musel vycházet ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů. Musel proto vycházet ze znění zákona o pobytu cizinců účinného ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí a nemohl přitom zohlednit následné novelizace tohoto zákona.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Vzhledem ke způsobu formulace žaloby považuje soud za vhodné nejprve ocitovat závěry, k nimž dospěl rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005-58 (publikován pod č. 835/2006 Sb. NSS), které se vztahují k otázce, jakým způsobem musí být formulovány žalobní body:

Líčení skutkových okolností nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. Konkretizace faktů dostatečně substancovanými žalobními body je důležitá nejen z hlediska soudu, tj. pro stanovení programu sporu a vytýčení mezí, v nichž se soud může v souladu s dispoziční zásadou pohybovat, ale má význam i pro žalovaného. Stěžejní procesní zásadou je rovnost účastníků před soudem vyjadřovaná někdy jako rovnost zbraní. Každá procesní strana by měla mít přiměřenou možnost uplatnit své argumenty za podmínek, které ji citelně neznevýhodňují v porovnání s protistranou. Provedením této zásady je potom též požadavek náležité substanciace přednesů stran: jediné tím, že strana svůj přednes dostatečně konkretizuje, umožní druhé straně k tomuto přednesu učinit vyjádření. Pokud je tvrzení jedné procesní strany jen povšechné a nekonkrétní, neví druhá strana, k čemu se má vlastně vyjádřit; tím se přirozeně snižuje i její možnost náležité procesní obrany.

Žalobce je též povinen vyličit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti.

Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje

na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti.

Soud ve světle shora prezentovaných závěrů posoudil obsah žaloby a musí konstatovat, že je na samé hranici věcné projednatelnosti. Žaloba totiž kromě líčení průběhu správního řízení a obsahu žalobcových podání učiněných v průběhu správního řízení v podstatě obsahuje toliko žádost, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil „s ohledem na odstranění tvrdosti zákona“. Soud si tedy toto tvrzení uvedené v žalobě vyložil tak, že žalobce považuje žalobou napadené rozhodnutí za nepřiměřeně tvrdé a neodpovídající jeho konkrétní situaci. Osobní situace žalobce je přitom z podané žaloby zřejmá, neboť vyplývá z rekapitulovaného obsahu žalobcových podání učiněných v průběhu správního řízení.

Podle § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců *policie zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.* Podle § 46 odst. 1 tohoto zákona *pro povolení k dlouhodobému pobytu platí obdobně § 31 odst. 1, § 33, 34, 37, 38, § 55 odst. 1, § 56, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na vízum k pobytu nad 90 dnů.*

Zákon o pobytu cizinců tedy jednoznačně stanoví (resp. v rozhodné době stanovil), že při odsouzení cizince pro spáchání úmyslného trestného činu policie vždy zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů nebo povolení k dlouhodobému pobytu. Rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k pobytu není vázáno na žádné další podmínky a žádné další okolnosti správní orgán ze zákona není povinen (a ani oprávněn) zkoumat. Narozdíl od důvodů pro zrušení platnosti víza k pobytu nad 90 dnů (povolení k dlouhodobému pobytu) uvedených v § 37 odst. 2 zákona o pobytu cizinců zákonodárce nestanovil, že by policie měla zkoumat dopad takového rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince a poměřovat závažnost spáchaného trestného činu s dopady rozhodnutí o zrušení pobytu. Tato právní úvaha je v odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů zcela zřetelně uvedena a ani soud na ní neshledal nic, co by bylo v rozporu s právními předpisy. Ostatně i žalobce zjevně zákonnost vydaných rozhodnutí nezpochybňuje, když o jeho zrušení žádá toliko z důvodu „odstranění tvrdosti zákona“. Soud však ve správním soudnictví nemůže z takového důvodu napadené rozhodnutí zrušit, neboť důvodem pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí může být toliko jeho nezákonnost anebo vady řízení (§ 78 odst. 1 soudního řádu správního).

Pokud žalobce zpochybňuje závěr správních orgánů, že jím spáchaný trestný čin je trestným činem úmyslným, nelze s ním souhlasit. Ačkoli trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 trestního zákona bylo možno spáchat i z nedbalosti, v případě žalobce šlo o zavinění úmyslné. To vyplývá jednoznačně ze skutkové věty obsažené v trestním příkaze, jímž byl žalobce z tohoto trestného činu uznán vinným. Navíc pro účely správního řízení ve věci zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu to Okresní soud ve Frýdku-Místku výslovně potvrdil zvlášť pro tento účel zaslaným sdělením. Žalobce se tedy tohoto trestného činu dopustil úmyslně, podmínky pro zrušení platnosti jeho povolení k dlouhodobému pobytu byly splněny. Rozhodnutí správních orgánů jsou tedy v souladu se zákonem a podaná žaloba není důvodná.

Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. června 2013

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu